

kolmandamal päral Labanile teata anti, et
Jakob olli ärrapõggenenud, sai ta wihha-
feks ja aias tedda omma wendadega tag-
ga ja sai tedda kätte. Ja kui nemmad
teine teisega hästi said waidelnud, wotsid
nemmad Jummal ees teine teisega leppi-
da. Ja selle leppituse mällestuseks tegi
gid nemmad kirowi kangro, seal peäl sõid
nemmad ja jäid õfeks mäe peäle. Ja La-
ban tõi sis hommiko warra üles, ja jät-
tis ommad lapsed Jummalaga, õnnistas
neid ja läks taggasi omma paika.

Jakobil ollid keikis üksteistümmed
poega. Kuus olli leasf sündinud, selle
nimmed ollid: Ruben, Simeon, Lewi,
Juda, Issakar, Sebulon. Üks olli Ra-
helist, Josef nimmi. Nelli olli nende
mollematte ümmardajast, Zan, Nafotai-
li, Kad ja Ašer. Kui nüüd Jakob om-
madega omma teed läks, sattusid Jum-
mala inglid temma wasto, ja ta ütles: se

on

on Jummal leer. Siis anti Jakob
teata, et temma wend Esau temma wasto
to tuli ja nelli sadda meest temmaga. Ja
Jakob lartis wägga, agga temma wottis
seddamaid palwega Jummal jurest abbi
otsida ning ütles ommas palwes ka need
sannad: Jehowa, mo isä Abrahami
Jummal, ei minna olle middagi keikide
heateggemiste ja keige truusse wasto, mis
sa omma sullasele olled teinud. Oh peäs-
ta mind ärra mo wenna Esawi käest, sest
ma kardan tedda, et ta tulleb ja mind
mahhalööb, emma lastega hopis. Sin-
na olled ütelnud: Ma tahhan sulle tões-
te head tehha ja sinno suggu panna kui
merre liiw, mis paljusse pärrast ei woi
ärraluggeda.

Pärrast wottis ta keikist ommast lojula-
fist monned ja jaggas neid kolmaks hula-
gaks ja läkkitas neid meleheaks ennese ette
omma wennale Esawile, ja ütles: Ma